

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 16P/146/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714210927
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Brašková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5714210927.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin v konaní pred samosudkyňou JUDr. Michaelou Braškovou v právnej veci navrhovateľa E. E. P., F. XX.XX.XXXX, T. Q. P. XXX R. J.I. X T. E., H., T. XX X J., J. P. R. T. I. J. Í., právne zastúpeného JUDr. Gabrielou Reichovou, advokátkou, sídlo AK Vajanského námestie 2, Martin proti odporkyni E. D. P., S. P., F. XX.XX.XXXX, T. Q. P. XXX, R. J. X T. E., H., T. XX X J., J. P. R. T.Á. I. J. Í., právne zastúpenej Mgr. Zlatou Hunčagovou, advokátkou, sídlo AK Radlinského 1709/28, Dolný Kubín, za účasti maloletého Tomáša Kordu, nar. 14.06.2001, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode manželstva takto

rozhodol:

Súd manželstvo účastníkov E. P., F. XX.XX.XXXX a D. P., S. P., F. XX.XX.XXXX, uzatvorené dňa 20.01.1996 na Obvodnom úrade Dolný Kubín, zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu C. P., vo zväzku 9, ročník 1996, strana 60, pod poradovým číslom 5 r o z v á d z a .

Súd konanie v časti o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému Q. P., F. XX.XX.XXXX na čas po rozvode manželstva z a s t a v u j e.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 08.08.2014 domáhal rozvodu manželstva uzavretého s odporkyňou zapísaného v knihe manželstiev Matričného Ú. C. P. vo zväzku 9, ročník 1996, strana 60, por. č. 5. Zároveň žiadal, aby bol maloletý Q. P., F. XX.XX.XXXX zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, v týždňových intervaloch od nedele od 18.00 hod. do nasledujúcej nedele do 18.00 hod. s tým, že obaja rodičia sú oprávnení zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok. Zároveň žiadal, aby mu bola určená vyživovacia povinnosť k maloletému Q. vo výške 300,- Eur mesačne k rukám matky vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred. Vo svojom návrhu uviedol, že s odporkyňou uzavrel manželstvo dňa 20.01.1996. S odporkyňou sa spoznali počas štúdia na vysokej škole, manželstvo uzavreli po niekoľkomesačnej známosti, potom ako odporkyňa počas štúdia otehotnela. Uviedol, že z manželstva pochádzajú dve deti - D., F. XX.XX.XXXX, ktorá je v súčasnosti už plnoletá a Q., F. XX.XX.XXXX. Uviedol, že obaja majú evidovaný trvalý pobyt v Q. P., avšak v súčasnosti bývajú vo Veľkej Británii, na adrese : 1 T. E., H., T. XX X J., K. P.. Navrhovateľ ďalej uviedol, že po uzavretí manželstva a po ukončení štúdia spoločne s odporkyňou začali bývať v Martine na sídlisku Košúty. Asi pred desiatimi rokmi sa spoločne rozhodli, že si postavia rodinný dom viac-menej svojpomocne. Uviedol, že práve v tomto období začali vznikať prvé zásadnejšie nezhody, ktoré sa týkali najmä finančných otázok a náhľadov na fungovanie rodiny a podielu ich oboch na uspokojovaní jej potrieb. Uviedol, že z jeho pohľadu sa im toto náročné obdobie nepodarilo vôbec zvládnuť a konflikty, ktoré medzi nimi v tomto období vznikali, už ani vtedy nedokázali alebo nechceli spoločne riešiť, práve naopak, tieto sa

stali základom pre postupujúce odcudzenie medzi nimi. Uviedol, že on osobne z odporkynej strany vnímal predovšetkým nedostatok empatie a skutočnej podpory, keď popri náročnom zamestnaní, všetok voľný čas venoval práci na ich novom domove. Uviedol, že následne sa skomplikovala situácia aj v jeho rodine, keď jeho otec vážne ochorel a jeho stav si vyžadoval nepretržitú opateru. Uviedol, že keďže jeho matka nemohla v tom čase túto starostlivosť sama zvládať, musel každý deň pomôcť aj pri starostlivosti o nevládneho otca. Uviedol, že v priebehu nasledujúcich rokov sa potom prejavila zásadná rozdielnosť ich pováh a prístupov k životu. Kým on neustále aktívne vyhľadával príležitosti na zlepšenie životného štandardu ich rodiny a možnosti uplatnenia sa v profesijnom živote, odporkyňa ostala v tomto ohľade pasívna. Uviedol, že príkladom ich diametrálne rozdielnych prístupov k životu je situácia, kedy odporkyňa už viac ako sedem rokov vôbec nepracuje, ani neprejavuje záujem, že by sa zamestnala. Uviedol, že tento postoj odôvodňuje nutnosťou starostlivosti o rodinu, s čím vzhľadom k veku detí nemôže súhlasiť. Uviedol, že odporkyňa do decembra 2007 pracovala ako sekundárny lekár v Psychiatrickej liečebni v Sučanoch. Uviedol, že od januára 2006 je zamestnaný ako ORL lekár a v súčasnosti pracuje na pozícii konzultanta. Uviedol, že v súčasnosti sú vzťahy s odporkyňou úplne ochladnuté, a to už pomerne dlhú dobu. Každý z nich má svoje vlastné záujmy, voľný čas netrávia spoločne, ale každý iným spôsobom, spoločným aktivitám sa doslovne vyhýbajú. Uviedol, že manželstvo už neplní žiadnu zo svojich primárnych funkcií a nemá záujem v ňom zotrvať. Uviedol, že rozhodnutie podať návrh na rozvod zvažoval roky a definitívne rozhodnutie odkladal výslovne len s ohľadom na ich deti, ktoré boli v tom čase ešte malé. Navrhovateľ zaplatil súdny poplatok za návrh vo výške 66,-Eur na účet Okresného súdu Martin dňa 12.08.2014.

Odporkyňa sa k návrhu navrhovateľa vyjadrila podaním doručeným Okresnému súdu Martin dňa 18.02.2015, kde zároveň vzniesla námietku právomoci slovenského súdu. Uviedla, že konanie vedené na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 16P/146/2014 pozostáva z troch samostatných konaní a to z konania o rozvod manželstva, z konania o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu a z konania o určenie vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu. Uviedla, že hoci podľa slovenského právneho poriadku sa uvedené konania riešia ako spojené veci v rámci jedného konania, vzhľadom na to, že v danom konaní je medzinárodný prvok, je potrebné skúmať právomoc slovenského súdu pre každé konanie jednotlivo, a to podľa Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností (Brusel II) a podľa Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 o právomoci o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Brusel I), ktoré nariadenia majú prednosť pred vnútroštátnym poriadkom členských štátov EÚ.

Uviedla, že pokiaľ ide o konanie o rozvod manželstva podľa článku 3 nariadenia Brusel II - Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností má právomoc vo veci konať slovenský súd podľa štátnej príslušnosti manželov alebo súd Severného Írska podľa obvyklého pobytu manželov.

Uviedla, že pokiaľ ide o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, tu je potrebné určiť právomoc podľa Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností (článok 8 ods. 1 a článok 12), pričom nakoľko má maloleté dieťa bez pochyb obvyklý pobyt vo Veľkej Británii, má právomoc o tejto otázke konať súd Severného Írska. Uviedla, že čo sa týka možnosti založiť právomoc aj iného súdu na základe dohody o súdnej právomoci, odporkyňa s týmto nesúhlasí v žiadnom prípade.

Uviedla, že pokiaľ ide o určenie vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu, v tomto prípade je potrebné právomoc určiť podľa Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (článok 5 ods. 2) . Uviedla, že slovenský súd nemá právomoc vo veci konať ani vo veci určenia výživného k maloletému dieťaťu.

Súd vo veci vykonal pojednávanie dňa 18.03.2015. Na predmetné pojednávanie sa neustanovil navrhovateľ ani odporkyňa. Na predmetnom pojednávaní právna zástupkyňa navrhovateľa uviedla, že na podanom návrhu a na dôvodoch, ktoré sú uvedené v písomnom vyhotovení podaného návrhu navrhovateľ v plnom rozsahu zotrúva. Uviedla, že navrhovateľ navrhuje predovšetkým, aby súd manželstvo, uzavreté s odporkyňou dňa 20.01.1996 rozviedol, pričom má za to, že sú dané dôvody pre rozvod manželstva, keďže manželstvo už dlhšiu dobu neplní svoje funkcie. Medzi manželmi nastal rozvrat a nie je ani predpoklad obnovenia manželského spoluzitia, obnovenia manželských funkcií. Z

tohto dôvodu má za to, že tento stav je trvalý a trvá teda na podanom návrhu na rozvod manželstva. Pokiaľ ide o právomoc slovenského súdu pre rozhodnutie vo veci rozvodu manželstva, uviedla, že trvajú na písomnom vyjadrení, ktoré súdu adresovali v priebehu konania s tým, že podľa ich názoru právomoc slovenského súdu je daná v zmysle Nariadenia Rady (ES) č.2201/2003 konkrétne článku 3. bod 1 písm. b/ tohto nariadenia, kde právomoc súdu, ktorého sú obaja účastníci manželia štátnymi príslušníkmi je daná bez toho, že by bolo obmedzené nejakým iným kritériom, ktoré je v tomto ustanovení uvedené. Uviedla, že sú si vedomí, že právomoc súdu je daná aj v štáte, v ktorom majú obaja manželia obvyklý pobyt, avšak majú za to, že medzi týmito súdmi nariadenie nekladie žiadny rozdiel, tieto ustanovenia nie sú vo vzájomnej nejakej hierarchickej podriadenosti, to znamená, že účastník má právo domáhať sa rozhodnutia súdu na súde, ktorého právomoc je stanovená buď v zmysle ustanovenia článku 3., bod 1 písm. a/ alebo článku 3., bod 1., písm. b/ tohto nariadenia. Pokiaľ ide o úpravu práv a povinností k maloletému Tomášovi, rozhodnutie o výkone rodičovských práv k dieťaťu na čas po rozvode, ponechávajú otázku právomoci na zváženie súdu v tomto rozsahu, pričom berú na vedomie aj vyjadrenie protistrany v tomto smere, ktoré akceptujú. Uviedla, že navrhovateľ teda trvá na podanom návrhu, na dôvodoch, ktoré uviedol písomne. Uviedla, že pokiaľ ide o trovy konania, navrhovateľ si neuplatňuje náhradu trov konania.

Právna zástupkyňa navrhovateľa ďalej uviedla, že podľa jej informácie, navrhovateľ a odporkyňa žijú v spoločnej domácnosti fyzicky, avšak toto spolužitie z hľadiska navrhovateľa nie je vnímané ako spolužitie štandardné. Došlo medzi nimi k určitému citovému odcudzeniu, ktoré sa potom prejavuje aj vo vzájomnej komunikácii medzi manželmi. Uviedla, že navrhovateľ, ktorý je zárobkovo činný, podľa jeho slov financuje potreby domácnosti, keďže odporkyňa nebola t.č. zamestnaná, a teda financovanie spoločnej domácnosti je realizované z prostriedkov navrhovateľa. Právna zástupkyňa navrhovateľa ďalej uviedla, že spolužitie manželov je v súčasnosti len formálne, to znamená, že medzi manželmi nie je žiadny citový vzťah, ktorý je základom pre riadne fungovanie manželstva. Manželvia majú odlišné názory na fungovanie spoločnej domácnosti, na fungovanie rodiny, na zabezpečovanie jej potrieb a tieto predstavy ich dvoch sa zásadne rozchádzajú. Ako manželvia spoločne už dlhší čas ani intímne nežijú a v podstate to plnenie nejakej hospodárskej funkcie alebo plnenie si finančných povinností je predovšetkým aj s ohľadom na maloleté dieťa, ktoré je členom spoločnej domácnosti. Čiže ak manželvia spolu bývajú a len sporadicky v najnutnejších veciach komunikujú, je to aj v záujme toho, aby nevytvárali nepriateľské rodinné prostredie pre maloleté dieťa. Nesporným faktom ale je, že vzťah medzi nimi ako partnermi už dlhšiu dobu nie je, a teda ďalšie zotrvanie v manželstve by bolo v rozpore s funkciami manželstva, alebo s tým, ako manželstvo má naozaj fungovať.

Na predmetnom pojednávaní právna zástupkyňa odporkyne uviedla, že čo sa týka podstaty veci ohľadom rozvodu manželstva, odporkyňa s rozvodom manželstva súhlasí. Čo je teda okrem iného zrejme aj z jej vyjadrenia, z ktorého vyplýva, že išiel z jej strany návrh na rozvod v Anglicku. Pokiaľ ide o dôvody rozvodu, uviedla, že zo strany navrhovateľa voči odporkyni boli opakované nevery, tak isto z jeho strany voči odporkyni tam bolo určité zneužívanie psychického aj finančného charakteru, napríklad navrhovateľ sa s odporkyňou nerozpráva. V čase, keď sa odsťahovali do Anglicka, odporkyňa nevedela jazyk, v podstate bola od neho finančne závislá, pričom túto skutočnosť navrhovateľ zneužíval. Uviedla, že čo sa týka námietky právomoci, ktorú uvádzali, v časti rozvodu, uviedla, že toto rozhodnutie ponechávajú na zvážení súdu, pričom na tých argumentoch, ktoré uviedli v písomnom vyjadrení trvajú. Uviedla, že čo sa týka právomoci slovenského súdu v rozhodovaní ohľadom práv a povinností k maloletému dieťaťu a tak isto k otázke určenia výživného, tu jednoznačne trvajú na tom, že slovenský súd právomoc nemá. Poukázala na ustanovenia bližšie zdôvodnené v ich vyjadrení. Zároveň uviedla, že ak Nariadenie Brusel I alebo Brusel II umožňuje v prípade, ak nie je založená právomoc súdu, tuto založiť tak, že sa účastník dostaví na pojednávanie, v zvyšných dvoch častiach predmetu konania, t.j. ohľadom rozhodnutia o právach a povinnostiach k maloletému dieťaťu a vo veci výživného, uviedla, že na tomto pojednávaní opakovane výslovne namieta právomoc slovenského súdu a teda jej účasť ako právnej zástupkyne odporkyne, nie je možné vykladať ako založenie právomoci v tejto otázke. Právna zástupkyňa odporkyne ďalej uviedla, že čo sa týka bývania dieťaťa, tak isto trvajú na tom, čo uviedli vo vyjadrení, a teda, že to dieťa je jednoznačne doma v Anglicku. Jeho prioritná reč je angličtina, po slovensky síce rozumie, ale komunikuje, vyjadruje sa v Angličtine lepšie, chodí tam do školy, tak isto plánujú tam bývať, nie je zo strany odporkyne, alebo ani teda zo strany dieťaťa nejaký predpoklad, že by sa toto zmenilo a presťahovali by sa na Slovensko. Uviedla, že zhodne s navrhovateľom odporkyňa netrvá na náhrade trov konania.

Právna zástupkyňa odporkyne uviedla, že návrh na rozvod manželstva vo Veľkej Británii bol podaný neskôr ako bol podaný zo strany navrhovateľa na území Slovenskej republiky.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom právnej zástupkyne navrhovateľa, právnej zástupkyne odporkyne, oboznámil sa s návrhom navrhovateľa, písomným vyjadrením odporkyne, s ďalšími listinnými dôkazmi vyžiadanými súdom a predloženými účastníkmi, s obsahom celého spisu a zistil nasledujúci skutkový stav:

Navrhovateľka a odporca uzavreli manželstvo na Obvodnom úrade C. P. Navrhovateľ pracuje vo Veľkej Británii od 01.01.2006, odporkyňa spolu s maloletým Tomášom sú vo Veľkej Británii od 17.01.2008. Do Veľkej Británie pricestovala v júli 2007 za odporcom aj spoločná plnoletá dcéra D.. Navrhovateľ sa vo Veľkej Británii zdržiava z dôvodu výkonu zamestnania, od 01.01.2006 pracuje ako lekár Z. na pozícii konzultanta R. J. U. I. J. Q., B. I. U., A. S. XX, H., T. Maloletý Q. sa vo veľkej Británii zdržiava z dôvodu štúdia na Killicomaine D. U. J., K. B. S. A., H., B., T. od februára 2008. Odporkyňa sa zdržiava vo Veľkej Británii spolu s ostatnými členmi rodiny. Všetci sú občanmi Slovenskej republiky. Navrhovateľ, odporkyňa a maloletý Tomáš sa prevažne zdržujú vo Veľkej Británii, na Slovensko cestujú 3-4 krát ročne na kratšie pobyty- dovolenka prázdniny. Plnoletá dcéra Jana študuje vo Veľkej Británii na vysokej škole v Belfaste Queens University.

Podľa § 103 Občianskeho súdneho poriadku kedykoľvek za konania prihlíada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa článku 3 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností vo veciach rozvodu, rozluky alebo anulovania manželstva majú právomoc súdy členského štátu podľa písm. b) ktorého štátnymi príslušníkmi sú obaja manželia alebo v prípade Veľkej Británie a Írska, ak tam majú manželia „domicil“.

Podľa článku 8 ods. 1 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností súdy členského štátu majú právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností k dieťaťu, ktoré má obvyklý pobyt v tomto členskom štáte v čase začatia konania.

Podľa článku 12 ods. 1 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností súdy členského štátu pri výkone svojej právomoci podľa článku 3 na základe návrhu na rozvod, rozluku alebo anulovanie manželstva majú právomoc v každej veci, ktorá sa týka rodičovských práv a povinností a ktorá súvisí s týmto návrhom, ak

- a) Aspoň jeden z manželov má rodičovské práva a povinnosti k dieťaťu a
- b) Manželia a nositelia rodičovských práv a povinností prijali právomoc týchto súdov výslovne alebo iným jednoznačným spôsobom v čase začatia konania a ak je to v najlepšom záujme dieťaťa.

Podľa článku 3 Nariadenia Rady (ES) č. 4/2009 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti v členských štátoch je právomoc vo veciach vyživovacej povinnosti daná, súdu podľa miesta obvyklého pobytu povinného, alebo súdu podľa miesta obvyklého pobytu oprávneného, súdu, ktorý podľa svojho právneho poriadku má právomoc konať o osobnom stave, ak vec týkajúca sa vyživovacej povinnosti je spojená s týmto konaním, pokiaľ sa táto právomoc nezakladá výlučne na štátnej príslušnosti niektorého z účastníkov alebo súdu, ktorý má podľa svojho právneho poriadku právomoc konať o rodičovských právach a povinnostiach ak vec týkajúca sa vyživovacej povinnosti je spojená s týmto konaním, pokiaľ sa táto právomoc nezakladá výlučne na štátnej príslušnosti niektorého z účastníkov.

Podľa § 22 Zákona o rodine (ďalej len „ZR“) k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

Podľa § 23 ods. 1 ZR, súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolujitia.

Podľa § 23 ods. 2 prvá veta ZR súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada.

Podľa § 23 ods. 3 ZR súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

Podľa § 144 OSP účastníci nemajú právo na náhradu trov konania o rozvod alebo neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Súd však môže priznať i náhradu týchto trov alebo ich časť, ak to odôvodňujú okolnosti prípadu alebo pomery účastníkov.

Súd na základe vykonaného dokazovania, po komplexnom zhodnotení a zvážení všetkých dôkazov vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení a berúc do úvahy zistený a preukázaný skutkový stav manželstvo navrhovateľa a odporkyne rozviedol. Súd mal za to, že vzťahy medzi navrhovateľom a odporkyňou sú tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo už nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Súd mal za to, že manželstvo účastníkov je už len formálne, nefunkčné. Vzťahy medzi navrhovateľom a odporkyňou ochladli. Účastníci už dlhšiu dobu nežijú ani intímne. Aj keď ešte žijú v spoločnej domácnosti, každý z nich má svoje záujmy, každý trávi svoj voľný čas po svojom. Medzi účastníkmi sa prejavuje rozdielnosť pováh a zásadná názorová rozdielnosť ohľadom podstatných vecí (ako domácnosť, fungovanie rodiny). Vzájomná komunikácia medzi účastníkmi konania je problematická.

Pokiaľ ide o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému Tomášovi na čas po rozvode manželstva, súd v tejto časti konanie zastavil, nakoľko mal za to, že o tejto časti návrhu (konania) súdy Slovenskej republiky nemajú právomoc konať a rozhodnúť.

Pokiaľ ide o rozvod manželstva tu je daná právomoc slovenských súdov podľa článku 3 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003, nakoľko tak navrhovateľ ako i odporkyňa sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky. Pokiaľ však ide o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému Q. súd mal za to, že v tejto časti konanie trpí neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania a preto súd v tejto časti konanie zastavil. Vychádzal pritom z toho, že v zmysle článku 8 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 vo veciach rodičovských práv a povinností majú právomoc súdy toho členského štátu, kde má maloleté dieťa svoj obvyklý pobyt. Z vykonaného dokazovania bolo zistené, že obvyklým pobytom maloletého Q. je Veľká Británia. Maloletý tu študuje od februára 2008 až doposiaľ čo je spolu sedem rokov. Keď prihliadneme k tomu, že maloletý sa narodil dňa 14.06.2001, a na povinnú školskú dochádzku mal nastúpiť v septembri 2007, väčšinu času povinnej školskej dochádzky realizoval vo Veľkej Británii. Podľa vyjadrenia účastníkov prioritným jazykom (ako dorozumievacím prostriedkom) maloletého Tomáša je anglický jazyk. Jeho celá rodina - otec, matka, plnoletá sestra s ním žijú od začiatku vo Veľkej Británii, kde všetci trávajú väčšinu roka a na Slovensko chodia iba tri - štyrikrát do roka na dovolenku a prázdniny. Miestom obvyklého pobytu a centrom súkromného života maloletého Tomáša je teda Veľká Británia. Vzhľadom k uvedenému je zrejmé, že vo veciach rodičovských práv a povinností nie je daná právomoc slovenských súdov. Pokiaľ ide o určenie výživného na maloletého Q., ani tu nie je daná právomoc slovenských súdov, nakoľko obvyklým pobytom tak maloletého ako oprávnenej osoby ako aj povinnej osoby - či už matky alebo otca je Veľká Británia - nakoľko obaja (otec od roku 2006 a matka od roku 2008) žijú nepretržite s malými výnimkami vo Veľkej Británii. Nakoľko nedostatok podmienky - nedostatok právomoci nebolo možné zreparovať ani podľa článku 12 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003, nakoľko odporkyňa nemala záujem podrobiť sa právomoci slovenských súdov bolo vylúčené, aby súd vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému Q. konal a rozhodol, a preto v tejto časti konanie zastavil.

Súd samostatne nezastavoval konanie o rodičovských právach a samostatne konanie o výživnom, nakoľko podľa slovenského právneho poriadku pod úpravou výkonu rodičovských práv a povinností v prípade rozvodu manželstva sa rozumie zverenie dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, príp. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, určenie výživného a úprava stretávania s rodičom, ktorému dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti. Konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému Q. bral súd ako celok, teda vrátane určenia vyživovacej povinnosti rodičov k maloletému Q..

O náhrade trov konania účastníkov súd rozhodol podľa ustanovenia § 144 OSP, podľa ktorého účastníci nemajú právo na náhradu trov konania o rozvod manželstva. Súd však môže priznať i náhradu týchto trov alebo ich časti, ak to odôvodňujú okolnosti prípadu alebo pomery účastníkov. Súd v priebehu konania nezistil také okolnosti prípadu alebo pomery účastníkov, ktoré by umožňovali priznať náhradu trov konania niektorému z účastníkov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Martin na Krajský súd v Žiline (§ 204 ods. 1 OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 OSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 OSP).

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko (§ 27 ods. 1 ZR).